

forslaget, og mener de ærede Medlemmer, som har Kendskab fra det praktiske Liv til disse Forhold — og de er jo talrigt repræsenterede her i Salen — at kunne indestaa for, at det er overflødig at have nogen Lovbestemmelse paa dette Punkt, skal jeg ikke modsætte mig, at den gaar ud. Hvis nemlig den, der foretager Kastning, er saa klodset, at hans Forsøg medfører, at Grisen bliver mishandlet, ifalder vedkommende Straf ifølge § 1.

Om disse Straffebestemmelser i § 1 har der fra flere Sider været fremsat Bemærkninger, sidst af det ærede Medlem fra Ærøskøbing (Sporon-Fiedler) i Overensstemmelse med det ærede Medlem fra Odense (Marott), om, at den stipulerede Fængselsstraf ikke var tilstrækkelig for alle Tilfælde. Jeg maa dog sige, at denne Straf af Fængsel — ifølge Straffeloven er det Fængsel indtil 2 Aar — er dog ikke saa lidt. Man skulde dog synes, at naar Straffen kan stige til 2 Aars Fængsel, havde man en tilstrækkelig vid Strafferamme for de her forekommende Tilfælde, saa at det ikke er nødvendigt at gaa til Fastsættelsen af højere Straf. Men det er naturligvis ogsaa en Skønssag.

Det ærede Medlem fra Odense mente, at vi skulde have Forbud mod, at kuperede Heste kan indføres her til Landet, og det er jo muligt, at man skal træffe en saadan Bestemmelse, men jeg har anset det for rigtigst at bringe i Forslag, at vi indrettede os saaledes, at Heste ikke maa kuperes her i Landet, medens vi maatte overlade det til Udlandets Lovgivere at tillade eller forbyde Kupering af Heste der. Men det kan naturligvis ske, at man fører en Hest over Grænsen enten mod Syd eller mod Øst — hvis man tillader at kupere Heste i vore Nabolande til disse to Sider — og saa kuperer Hesten der og indfører den igen, og dette er altsaa en Omgaaen af Loven angaaende Kupering af Heste. Og hvis man som Følge deraf anser det for nødvendigt at komme til Forbud mod at indføre kuperede Heste her til Landet, er det kun en Udfoldelse af det Princip, der er nedlagt i Lovforslaget, naar det foreslaas, at man ikke maa kupere Heste her i Landet.

Det ærede Medlem fra Odense omtalte den jødiske Schæchtning og sagde, at man under den udviste en saadan Grusomhed mod Dyrene, at det ikke var til at holde ud at se derpaa. Jeg kan ikke udtale mig derom, for jeg har aldrig haft Lejlighed til at se, hvorledes en Schæchtning foregaar, men er det saa forfærdeligt, som det ærede Medlem skildrede det, bliver det vel

nok nødvendigt at forbyde det. Men vi maa være forsigtige her, for vel skal vi skaané Dyrene, men vi skal ogsaa skaané vore Medmenneskers Følelser og navnlig religiøse Opfattelse og Følelser, saa her kommer to Hensyn til at staa imod hinanden, og jeg synes, der under disse Forhold skal meget vægtige Grunde til for at forbyde den Slagtemetode, som af religiøse Grunde anvendes af Jøderne.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) havde en Teori om, at man ofte plagede Dyrene under Forhold, hvor man var nødt dertil, f. Eks. naar man tilkørte eller tilred en Hest. Jeg maa dog dertil sige, at det forekommer mig ikke at komme ind under Begrebet Plageri: paa en rimelig Maade at oplære Dyrene til at gøre det, de skal, for at gøre Nytte. Man kan naturligvis plage Dyrene, men det gør man, naar man behandler dem unødigt haardt, men at anvende nogen Haardhed ved Opdragelse af et Dyr er vel lige saa lidt Plageri som det at anvende Haardhed, naar man opdrager sine Børn, og det kan undertiden være fornødent. Jeg synes derfor, man godt kan drage Grænsen mellem Opdragelse og Plageri, selv om Opdragelsen ogsaa giver Anledning til nogen Haardhed.

Det ærede Medlem fra Ærø talte saa om Luksushesten, Blodshesten, som dog i alle Tilfælde maa kunne kuperes. Den levede et Overklasseliv og stod med Dækken paa i Luksusstald. Ja, saadan begynder den, men hvor ender den? Mangen kuperet Hest er begyndt i en fornem Herregaards Stald, men er endt i en nok saa simpel Vognmandsstald, og saa er den bedre vant fra tidligere Tider og føler sine onde Kaar som dobbelt haarde. Men Bremsstikkene er ogsaa haarde, saa derfor synes jeg, man ikke kan tillade, at Luksushesten maa kuperes. Saa maa man i hvert Fald have en Bestemmelse om, at den, der har en kuperet Luksushest, maa skyde den, naar den ikke længer forekommer ham egnet til Luksusbrug, eller forsørge den Resten af dens Dage, men ikke sælge den til Brug. Og saa kan det godt være, at de paagældende vil finde den Luksus lovlig dyr.

Det ærede Medlem fra Ærø talte om Tandudbrækning. Ja, hvis det Udvalg, der kommer til at behandle Lovforslaget, vil have en Bestemmelse herom indføjet, skal jeg med Glæde gaa med dertil.

Hvorvidt Udlandet vil forlange kuperede Heste af os i Fremtiden, ved jeg ikke. Moderne skifter jo, og den sidste skal, efter hvad kyndige har sagt mig, gaa ud